

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 14 oktober 2025

Kenmerk: SG 25/02

Het Scheidsgerecht, bestaande uit,
mr. S.C.P. Giesen, wonende te Nijmegen, voorzitter,
mr. drs. L.E. Garmer, wonende te Hoofddorp,
drs. E.I. de Wit, wonende te Zeist,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

inzake

de maatschap **Maatschap AA**,
gevestigd te Y,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
gemachtigden: mr. drs. T.R.M. van Helmond, mr. dr. W.I. Koelewijn en mr. T.A.B. Vermunt

tegen,

de stichting **B**,
verweerster in conventie,
eiseres in reconventie,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende

De partijen worden aangeduid als A (alook de maatschap) en B.

1. De procedure

- 1.1 Met een brief van 10 april 2025 heeft A deze procedure aanhangig gemaakt. Bij *Memorie van eis* van 13 juni 2025 (met producties, genummerd 1-98) heeft zij het volgende gevorderd:

I. Vorderingen in het geschil over de Opzegging en de Aanwijzing

A verzoekt het Scheidsgerecht om bij arbitraal vonnis in het geschil over de Opzegging en de Aanwijzing, steeds voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

Primair

- 1) Te verklaren voor recht dat B de Aanwijzing niet rechtsgeldig heeft gegeven en de Opzegging niet rechtsgeldig heeft gedaan;
- 2) B te gebieden om de Aanwijzing en de Opzegging in te trekken binnen vijf (5) dagen na het wijzen van het arbitraal vonnis;
- 3) B te gebieden om een rectificatie uit te brengen met betrekking tot het functioneren van A en de individuele maten aan de interne en externe stakeholders van B waaronder in ieder geval de Raad van Toezicht van B, de medische staf van B, het ziekenhuispersoneel, De OR van B, de IGJ, huisartsen, partnerziekenhuizen en welke andere partij dan ook jegens wie B zich negatief over A heeft uitgelaten en hiervan afschrift te doen aan A. De rectificatie moet in

- ieder geval een toelichting bevatten op de onrechtmatigheid van het handelen van B, Project Y en het feit dat B de Opzegging heeft gebaseerd op ongefundeerde verwijten op het gebied van kwaliteit van zorg, financiën, gunstbetoon, cultuur en gedrag en meer;
- 4) B te veroordelen tot betaling van een dwangsom aan A ter hoogte van EUR 10.000 voor iedere dag dat B – te rekenen vanaf twee weken (14 dagen) na het wijzen van het arbitraal vonnis – niet aan voornoemde geboden voldoet; en
 - 5) B te veroordelen tot het betalen van schadevergoeding aan A voor de schade die A heeft geleden als gevolg van de Opzegging en het onrechtmatig handelen van B in het opzeggings-traject, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet.

Subsidiair

- 1) Te verklaren voor recht dat B de Aanwijzing niet rechtsgeldig heeft gegeven en de Opzegging niet rechtsgeldig heeft gedaan;
- 2) B te gebieden om een rectificatie uit te brengen met betrekking tot het functioneren van A en de individuele maten aan de interne en externe stakeholders van B waaronder in ieder geval de Raad van Toezicht van B, de medische staf van B, het ziekenhuispersoneel, De OR van B, de IGJ, huisartsen, partnerziekenhuizen en welke andere partij dan ook jegens wie B zich negatief over A heeft uitgelaten en hiervan afschrift te doen aan A. De rectificatie moet in ieder geval een toelichting bevatten op de onrechtmatigheid van het handelen van B, Project Y en het feit dat B de Opzegging heeft gebaseerd op ongefundeerde verwijten op het gebied van kwaliteit van zorg, financiën, gunstbetoon, cultuur en gedrag en meer;
- 3) B te veroordelen tot betaling van een dwangsom aan A ter hoogte van EUR 10.000 voor iedere dag dat B – te rekenen vanaf twee weken (14 dagen) na het wijzen van het arbitraal vonnis – niet aan voornoemd gebod voldoet; en
- 4) B te veroordelen tot het betalen van schadevergoeding aan A voor de schade die A heeft geleden als gevolg van de onrechtmatige vroegtijdige beëindiging van de SOK en het onrechtmatig handelen van B in het opzeggingstraject, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet.

Meer subsidiair

- 1) Maatregelen te treffen die het Scheidsgerecht in goede justitie geraden acht.

II. Vorderingen in het Financiële Geschil

A verzoekt het Scheidsgerecht om in het Financiële Geschil bij arbitraal vonnis, steeds voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

Primair

- 1) Te verklaren voor recht dat B is gehouden tot nakoming van de afspraken zoals vastgelegd in de hierna te noemen documenten en dat deze afspraken vanaf 2022 een vast onderdeel vormen, althans dienen te vormen van de jaarlijkse productie- en prijsafspraken zoals vastgelegd en vast te leggen in de Notities "Afspraken Onderlinge Dienstverlening" (Bijlage 1 bij de SOK):
 - a. Overzicht Financiële Afspraken B en A inzake inzet [...] ¹ d.d. 20 februari 2019;
 - b. Overzicht Financiële Afspraken B en A inzake [...], d.d. 20 februari 2019;
 - c. Overzicht Financiële Afspraken B en A inzake [...] d.d. 20 februari 2019;
- 2) B te veroordelen tot betaling aan A van de nog verschuldigde honorariumvergoeding over het jaar 2023 van [...], althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 15 januari 2025;

¹ Uit oogpunt van privacy zijn delen van het vonnis onleesbaar gemaakt. De tekst is vervangen door: [...]

- 3) Te verklaren voor recht dat de door B aan A verschuldigde honorariumvergoeding voor het jaar 2024 moet worden vastgesteld op [...], althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag en B te veroordelen tot betaling van het na de ontvangen bevoorschotting van in totaal [...], nog openstaande bedrag over het jaar 2024 van [...], althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag;
- 4) B met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2025 te veroordelen tot betaling van een maandelijke bevoorschotting van [...] voor het jaar 2025, althans een in goede justitie te bepalen maandelijks bevoorschottingsbedrag; en
- 5) B te gebieden met A in onderhandeling te treden om te komen tot honorariumafspraken 2025, uitgaande van de systematiek zoals vastgelegd in de jaarlijkse notities 'Afspraken Onderlinge Dienstverlening' inclusief de structurele aanvullende financiële afspraken die per 2022 geacht moeten worden onderdeel te zijn van deze notitie 'Afspraken Onderlinge Dienstverlening' en zich gedurende die onderhandelingen te gedragen overeenkomstig de bepalingen uit de Samenwerkingsovereenkomst en de daaruit voortvloeiende productie- en prijsafspraken; en
- 6) B te veroordelen tot betaling van een dwangsom aan A ter hoogte van EUR 10.000 voor iedere dag dat B – te rekenen vanaf twee weken (14 dagen) na het wijzen van het arbitraal vonnis – niet aan voornoemde geboden voldoet.

Subsidiair

- 1) Maatregelen te treffen die het Scheidsgerecht in goede justitie geraden acht.

III. Vorderingen in beide geschillen

Zowel primair als subsidiair

- 1) B te veroordelen om aan A te betalen een bedrag aan buitengerechtelijke kosten van [...], althans een bedrag dat uw Scheidsgerecht in goede justitie geraden acht, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf veertien (14) dagen na dagtekening van het arbitraal vonnis tot aan de dag der algehele voldoening; en
- 2) B te veroordelen in de kosten van de onderhavige procedure.

- 1.2 Bij Memorie van antwoord tevens houdende memorie van eis in reconventie van 18 juli 2025 (met producties, genummerd 1-133) heeft B in conventie geconcludeerd tot afwijzing van de door A ingestelde vorderingen met veroordeling van A in de kosten van het geding. In reconventie heeft B geconcludeerd tot toewijzing van de volgende vorderingen – bij arbitraal vonnis en zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

- a. Te verklaren voor recht dat de voorstellen zoals gedaan door B ten aanzien van de jaren 2023, 2024 en 2025 voldoen aan datgene wat wordt verstaan onder 'redelijk loon' als bedoeld in artikel 7:401 BW, en,
- b. Te verklaren voor recht dat de door B aan A verschuldigde honorariumvergoeding voor het jaar 2023 moet worden vastgesteld op [...] als redelijk loon. Te verklaren voor recht dat de bevoorschotting voor 2024 (het Scheidsgerecht begrijpt dat dit 2023 moet zijn) [...] bedroeg en te verklaren voor recht dat A een bedrag van [...] dient te voldoen aan B voor het jaar 2023;
- c. Te verklaren voor recht dat de door B aan A verschuldigde honorariumvergoeding voor het jaar 2024 moet worden vastgesteld op [...] als redelijk loon. Te verklaren voor recht dat het reeds door B bevoorschotte honorarium [...] in mindering wordt gebracht op het redelijke loon voor het jaar 2024 van [...] en te verklaren voor recht dat A over het jaar 2024 nog een bedrag aan redelijk loon tegoed heeft van [...];

- d. Te verklaren voor recht dat het door B bevoorschotte maandelijkse bedrag 2025 terecht is gebaseerd op een redelijk en gebruikelijk loon van de Systematiek 2025, en te verklaren voor recht dat de Systematiek 2025 een redelijk loon is bestaande uit [...] bruto vergoeding per aanwezige fte AAA mits de zorg overwegend door maten AAA wordt geleverd, bij gebreke waarvan B de overige fte zal vergoeden conform loonkosten AMS zoals onderbouwd middels een accountantsverklaring. Een en ander met opleidingsvergoeding van affiliatievergoeding UU op nacalculatie en te vermeerderen met BTW (daar waar van toepassing) De kosten van PA en VS (in loondienst bij B ingezet voor en door A) zullen worden doorbelast voor 70% respectievelijk 30% aan A.;
 - e. A te gebieden in onderhandeling te treden met B om te komen tot de NAOD 2026 van 1 januari 2026 tot en met 14 mei 2026, uitgaande van de Systematiek 2025 zoals bepaald voor het jaar 2025 als voornoemd in sub d;
 - f. A te gebieden het Plan van Aanpak zoals vastgesteld door de VMS en de raad van bestuur uit te voeren en onvoorwaardelijk na te komen en het daarheen te leiden dat het interim bestuur AA in de gelegenheid wordt gesteld daadwerkelijk de leiding te nemen over de in het Plan van Aanpak benoemde onderdelen en dat die leiding wordt geduld en opgevolgd;
 - g. A te veroordelen in de kosten van het geding.
- 1.3 Met e-mails van 2 september 2025 hebben beide partijen een aantal aanvullende producties ingezonden, genummerd 99-120 (voor A) en 134-138 (voor B).
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 9 september 2025. Aan de zijde van A waren aanwezig de leden van de maatschap – te weten: C, D, E, F en G –, vergezeld door H en I (lid cliëntenraad A), bijgestaan door de gemachtigden van de maatschap (vergezeld door enkele kantoorgenoten). Aan de zijde van B waren aanwezig J (raad van bestuur, hierna: J), K (voorzitter raad van bestuur, hierna: K), L (voorzitter raad van toezicht), M (voorzitter Verpleegkundige Staf), N (voorzitter Ondernemingsraad), O (lid bestuur Medische Staf), P (voorzitter Medische Staf), Q (technisch bestuurslid BB), R (onderzoeker rapport), S (interim bestuur AA – bedrijfskundig), T (interim bestuur AA – medisch), U (secretaris raad van bestuur en raad van toezicht) en V (adviseur raad van bestuur), bijgestaan door de gemachtigde van B. De gemachtigden van de partijen hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen die zijn overgelegd.

2. De feiten

- 2.1 Omwille van de leesbaarheid worden de feiten hier beknopt en in vogelvlucht weergegeven. In de beoordeling wordt dieper ingegaan op de feiten.
- 2.2 A is een maatschap opgericht in 1980 en kent (thans) een vijftal leden (C, D, E, F en G), vrijgevestigd medisch specialisten (middels hun praktijk-B.V.'s). De maatschap voert sedert 1 januari 2015 een medisch specialistisch bedrijf [...] in het door B in stand gehouden [...] (hierna: het ziekenhuis), op basis van een samenwerkingsovereenkomst van 1 mei 2015 (hierna: de SOK). De leden van de maatschap zijn lid van de Vereniging medische staf (VMS). A heeft een aantal AAA in loondienst, die samen met de leden van de maatschap de vakgroep AA in het ziekenhuis vormen. Voorts zijn er bij A diverse medewerkers in dienst, al of niet gedetacheerd vanuit B (waaronder ANIOS, PA's, research medewerkers en secretaresses). Het geheel kent ongeveer [...] medewerkers (inclusief de leden van de maatschap).
- 2.3 B kent een raad van toezicht en een raad van bestuur (thans bestaande uit J en K, voorheen onder meer X – hierna: X, Y hierna: Y en UU). Daarnaast zijn er diverse gremia in B met elk een onderscheiden rol (hierna ook wel gezamenlijk: de gremia). Dat betreft de Ondernemingsraad

(hierna: OR), de Cliëntenraad (CR), de Verpleegkundige Staf (VS), de Vereniging Specialisten in Dienstverband (VSD) en de VMS. Het ziekenhuis kent tenslotte naast A ook een 'groot MSB' (BB, hierna: BB, waarin de overige vrijgevestigd medisch specialisten (ruim 90) werkzaam in B verenigd zijn.

[...]

- 2.5 De raad van bestuur heeft (in ieder geval) in mei 2023 een herijking van de honorariumvergoeding aangekondigd met het voorstel daarover met A in gesprek te gaan. Sindsdien hebben vele gesprekken, heidagen en talloze brieven de revue gepasseerd over de honorariumvergoeding. Partijen zijn hier niet uitgekomen.

[...]

- 2.8 De raad van bestuur heeft [...] aanleiding gezien om in overleg te treden met de Nederlandse Vereniging voor AA (FF) waarna de raad van bestuur heeft besloten een extern onderzoek te laten uitvoeren naar, kort gezegd, de AAAA zorg in het ziekenhuis. Dat onderzoek is uitgevoerd door het aan FF gelieerde FF- advies en wel door twee door FF voorgedragen AAA – R en GG (hierna: GG) – die beiden werkzaam zijn in een ziekenhuis van, wat betreft de AA, vergelijkbare omvang. B heeft dit op 28 februari 2024 aan A te kennen gegeven. Blijkens genoemde brief is de bedoeling van het onderzoek dat op basis daarvan een plan van aanpak kan worden opgesteld. Ook blijkt uit deze brief dat het stafbestuur (het bestuur van de VMS) geïnformeerd is en gevraagd is te adviseren over de vraagstelling aan FF-advies.

- 2.9 Sedert maart 2024 hebben partijen getracht in mediation nader tot elkaar te komen op hetgeen hun verdeeld hield op verschillend terrein (zoals de financiën, gunstbetoon, wetenschap, gedrag en communicatie). De mediation heeft plaatsgevonden over een periode van 8 maanden en is zonder resultaat afgesloten.

- 2.10 FF-advies heeft op 22 juli 2024 het "Rapport over de AAAA zorg in het [...] Ziekenhuis" opgeleverd.

[...]

De uitkomsten van het rapport zijn voor de raad van bestuur aanleiding om een Plan van Aanpak inzake AAAA zorg in het B op te stellen. Alle gremia hebben kenbaar gemaakt dat zij achter het (voorgenomen) Plan van Aanpak staan en/of hebben positief geadviseerd nadat zij alle stukken gekregen hebben en gesprekken hebben gevoerd met zowel de raad van bestuur als A (overgelegd zijn het advies van OR, CR, VS en VMS). [...]

- 2.11 Op 19 november 2024 is het Plan van Aanpak vastgesteld. In het Plan van Aanpak is onder meer een aantal maatregelen en doelen geformuleerd – gekoppeld aan een tijdlijn – met de bedoeling de (organisatie van) AAAA zorg te verbeteren. Het Plan van Aanpak voorziet ook in een Interim Bestuur AA (hierna: IBAA) bestaande uit een, op voordracht van de FF benoemde, medisch manager AA (T), en een manager bedrijfsvoering (S). Onderdeel van het Plan van Aanpak is ook dat een Regiegroep wordt opgericht, bestaande uit (een afvaardiging van) de raad van bestuur (K en J) en het bestuur van de medische staf. Het IBAA heeft periodiek overleg met de Regiegroep over de voortgang van de uitvoering van het Plan van Aanpak.

[...]

- 2.14 Op 12 maart 2025 heeft de raad van bestuur een aanwijzing gegeven aan A op grond van artikel 14 SOK (zie voor de tekst van dat artikel 4.5 hierna).

- 2.15 Bij een datalek op 25 maart 2025 is aan A een document gelekt met als opschrift 'Project Y' (hierna: Project Y).
[...]
In de notitie worden de stappen beschreven – zoals verkrijgen van steun van de gremia, het zichtbaar maken van de onhoudbaarheid van de situatie, het zichtbaar maken van de onredelijkheid van A in de financiële discussie, het aanspreken van A op onaangepast gedrag, het geven van een aanwijzing – om een dossier op te bouwen op basis waarvan een opzegging bij de rechter stand zal houden.

[...]

- 2.17 De raad van bestuur heeft een voorgenomen besluit tot opzegging van de SOK op 15 april 2025 toegezonden aan A en voor advies voorgelegd aan de gremia (OR, CR, VS, VMS, VSD, BB). Alle gremia hebben positief geadviseerd. Verschillende gremia hebben daaraan voorafgaand gesprekken gevoerd met (vertegenwoordigers van) A (onder meer OR en VS en VMS).
[...]

- 2.19 De raad van bestuur heeft op 15 mei 2025 het besluit houdende opzegging samenwerkingsovereenkomst B-A genomen. In dit besluit (van 27 pagina's met 57 producties met bijlagen) wordt onder verwijzing naar bijlagen uiteengezet op welke gronden de SOK wordt opgezegd. De raad van bestuur heeft de opzegtermijn van 1 jaar hierbij in acht genomen: er is opgezegd tegen 15 mei 2026.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht, de beslissingsmaatstaf en de aard van de beslissing.

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit de artikelen 14, 17 en 20 van de SOK en is tussen partijen niet in geschil. Overeenkomstig het tweede lid van artikel 20 van de SOK zullen geschillen worden beslecht door het Scheidsgerecht overeenkomstig zijn dan geldende reglement. Op grond van artikel 25 van dat reglement worden uitspraken gedaan naar de regelen des rechts, tenzij partijen anders zijn overeengekomen. Van dat laatste is niet gebleken.

4. De beoordeling van het geschil

Inleiding

- 4.1 Deze procedure heeft betrekking op in feite twee geschillen, namelijk: i) het geschil over de opzegging van de SOK en de aanwijzing en ii) het geschil over de financiën. Het Scheidsgerecht zal eerst het geschil over de opzegging en de aanwijzing beoordelen.
- 4.2 Het Scheidsgerecht stelt bij de beoordeling het volgende voorop. De rode draad in het standpunt van A met betrekking tot beide geschilpunten is dat B kunstmatig een dossier heeft geconstrueerd in een poging een opzegdossier op te bouwen terwijl in feite alleen maar sprake is van een geschil over de financiën. B heeft vanaf december 2023 Project Y als marsroute gehanteerd, heeft alle daarin beschreven stappen – het onderzoek door FF-advies, het Plan van Aanpak, het instellen van een IBAA, de mediation, de voorgestelde forse verlaging van het honorarium – gezet met het doel een dossier te 'laden' opdat de SOK met succes kon worden opgezegd. Het handelen van B is onrechtmatig en dat moet op voorhand al aanleiding zijn om de opzegging niet toe te staan omdat B niet beter mag worden van haar eigen onrechtmatig handelen. De door B aangevoerde feiten en omstandigheden moeten in ieder geval in dit licht worden gezien

en daarmee is de bewijswaarde van dit kunstmatig opgebouwde dossier gering, zo begrijpt het Scheidsgerecht het standpunt van A. B heeft gemotiveerd betwist dat zij simpelweg een vooraf bedacht scenario heeft uitgewerkt. Het betrof een van de scenario's waarmee B rekening hield.

- 4.3 A is nadat zij bekend werd met Project Y, het handelen van B gaan wantrouwen en is het optreden van B louter in dat licht gaan zien. Het document project Y en het feit dat daarin stappen worden genoemd die voor een deel overeenkomen met wat zich in werkelijkheid heeft voorgedaan, vormt voor het Scheidsgerecht echter geen aanleiding om op voorhand het handelen van B als onrechtmatig te kwalificeren en geen waarde toe te kennen aan hetgeen B ter onderbouwing van de opzegging van de SOK heeft aangevoerd. Het Scheidsgerecht zal hetgeen B aan de opzegging en de financiële vorderingen ten grondslag heeft gelegd, beoordelen in het licht van alle feiten en omstandigheden voor zover die komen vast te staan en voor zover die naar het oordeel van het Scheidsgerecht van belang zijn.

Het geschil over de opzegging en de aanwijzing

- 4.4 B heeft op 12 maart 2025 een aanwijzing gegeven aan A en heeft op 15 mei 2025 de SOK opgezegd. A vordert een verklaring voor recht dat de aanwijzing en de opzegging niet rechtsgeldig zijn.

- 4.5 In de SOK staat:

Art. 14 – Aanwijzingsbevoegdheid

1. De Raad van Bestuur kan de Maatschap aanwijzingen geven omtrent de kwaliteit en veiligheid van de organisatie van de zorg. De aanwijzingen hebben geen betrekking op de medisch inhoudelijke zorg aan individuele patiënten, en treden niet in de verantwoordelijkheid van de Medisch Specialisten die voortvloeit uit de voor hen geldende en breed gedragen professionele standaard.

(...)

3. De Raad van Bestuur voert met regelmaat overleg met het Maatschapsbestuur over gegeven aanwijzingen of omstandigheden in het Ziekenhuis die aanleiding zouden kunnen vormen voor het geven van een aanwijzing. De Raad van Bestuur en het Maatschapsbestuur streven hierbij naar consensus.

4. De Maatschap neemt bij de uitoefening van haar werkzaamheden, taken en bevoegdheden de aanwijzingen in acht. De Maatschap draagt zorg voor naleving van de aanwijzing door de Medisch Specialisten.

Art. 17 – Opzegging

1. Ieder der partijen kan de Overeenkomst door opzegging beëindigen:

- a. indien de wederpartij ondanks waarschuwing ernstig in verzuim blijft met de nakoming van deze Overeenkomst;*
- b. indien wegens gebrek aan samenwerking door de wederpartij voortzetting van de Overeenkomst redelijkerwijs niet kan worden geveerd;*
- c. op grond van (overige) omstandigheden, welke van dien aard zijn dat redelijkerwijs niet kan worden verlangd om de Overeenkomst in stand te houden.*

- 4.6 B heeft in de opzegging de feitelijke gronden beschreven waarop de opzegging berust. Die gronden vallen uiteen in vier in de opzegging onderscheiden onderwerpen:

- a) Goede AAAA zorg
- b) Financiën
- c) Gunstbetoon en sponsoring
- d) Cultuur en omgang

Volgens B rechtvaardigen de feiten en omstandigheden die zij per onderwerp heeft uiteengezet

de conclusie dat de gronden voor opzegging zoals genoemd onder 17 lid 1 sub a, b en c van de SOK zich voordoen. A betwist dit. Het Scheidsgerecht zal per onderwerp de door B aangevoerde gronden beoordelen.

a. goede AAAA zorg

- 4.7 In dit kader heeft B het volgende aangevoerd. Eind 2023/begin 2024 kreeg B de noodkreet van de huisartsen uit de omgeving Nijmegen en daarna het bericht van RGS dat het voornemens is om de opleiding AA in te trekken. Voor B was dat voldoende aanleiding om een onderzoek te laten uitvoeren naar de AAAA zorg in het ziekenhuis. B heeft de beroepsvereniging om advies gevraagd, FF heeft twee AAA voorgedragen om het onderzoek te verrichten en B heeft die voordracht gevolgd waarna door FF-advies een onderzoek is verricht. De uitkomsten van het onderzoek waren voor B aanleiding om verbetermaatregelen te nemen. In het Plan van Aanpak zijn die maatregelen neergelegd. Toen het Plan van Aanpak onvoldoende werd nageleefd en de nood op de afdeling toenam, heeft B een aanwijzing gegeven. A is de aanwijzing en het Plan van Aanpak niet nagekomen en daarmee is zij, overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 lid 1 sub a SOK 'ernstig in verzuim' gebleven in de nakoming van de SOK. De verweren van A bespreekt het Scheidsgerecht hierna.

FF-advies

- 4.8 Voor zover A bestrijdt dat er voldoende aanleiding was voor het onderzoek door FF-advies wordt dit standpunt verworpen. B is op grond van artikel 2 Wkkgz verantwoordelijk voor goede zorg in het ziekenhuis. De breed gedragen en degelijk gemotiveerde noodkreet van de huisartsen uit de omgeving Nijmegen gaf voldoende aanleiding tot zorg over de vraag of die goede zorg op de afdeling AA werd geboden. De dreigende intrekking van de opleiding kwam daar bovenop en IGJ raakte verder betrokken en verlangde, dat heeft A niet betwist, maatregelen. Om meer zicht te krijgen op wat er nu precies aan de hand was op de afdeling AA en welke maatregelen moesten worden genomen, heeft B – na overleg met de beroepsvereniging – tot het onderzoek besloten en FF-advies op 18 maart 2024 daartoe opdracht gegeven. A heeft er bij herhaling op gewezen dat zij in het visitatierapport van de FF van 23 juni 2023 en een interne kwaliteitsrapportage van 27 maart 2024 goed werd beoordeeld en dat een onderzoek daarom niet nodig was. Feit is dat de signalen van CC en RGS daarmee niet in overeenstemming zijn en B daar iets mee moest. Daar komt bij dat A niet heeft weersproken dat het visitatierapport van 23 juni 2023 in hoge mate is gestoeld op door A zelf aangeleverde informatie waarbij A de huisartsenenquête slechts gekuist aan de visitatiecommissie heeft verstrekt.
- 4.9 De onderzoekers van FF-advies (hierna: de onderzoekers) hebben bij het onderzoek gekozen voor vier invalshoeken: kwalitatief kader, toegankelijkheid van zorg, gelijk- gerichtheid en cultuur en gedrag. Zij heeft met 58 personen gesproken en de bevindingen uit die interviews per invalshoek samengevat weergegeven. Het Scheidsgerecht noemt de volgende onderzoeksbevindingen:
[...]
- 4.10 A heeft in de memorie van eis uitvoerig uiteengezet dat er geen waarde mag worden gehecht aan het rapport van FF-advies. Zij heeft twee 'contra-expertises' overgelegd van KK en LL die, zeer kort samengevat, met name de methode van onderzoek als onjuist kwalificeren en dan in het bijzonder waar het gaat over het onderzoek van de cultuur, waarvoor FF-advies geen vergunning heeft terwijl dat voor persoonsgericht onderzoek wel nodig is. A heeft de onderzoekers gemaand het rapport in te trekken en ingeval zij dat niet doen, aansprakelijk gesteld voor de gevolgen voor A.

- 4.11 Het FF-adviesrapport vormt (mede) de aanleiding voor het Plan van Aanpak en de maatregelen die daarin staan. Zoals hierna zal blijken is tijdens de zitting door een van de advocaten van A desgevraagd verklaard dat A het Plan van Aanpak heeft aanvaard, dat A daaraan dus gebonden is en dat de vele (juridisch inhoudelijke) bezwaren die in de memorie van eis (onder 184 e.v.) tegen het Plan van Aanpak zijn geformuleerd niet langer relevant zijn en, zo begrijpt het Scheids-gerecht (ook mede op basis van de memorie van eis onder 185), die bezwaren niet langer wor-den gehandhaafd. Nu het rapport van FF-advies geen andere functie heeft dan inzicht te bieden in het reilen en zeilen op de afdeling AA en bloot te leggen waar het stukt, waarna op basis van dat inzicht een Plan van Aanpak is opgesteld dat integraal is aanvaard, valt niet in te zien welk belang er nog bestaat bij de beoordeling van de vraag of de bezwaren tegen het FF-advies rap-port opgaan. Om die reden gaat het Scheidsgerecht daaraan voorbij. Ten overvloede voegt het Scheidsgerecht daaraan nog het volgende toe. Het rapport bevat allerlei constatering en over de wijze waarop de AAAA zorg is georganiseerd: roosters, bezetting van [...], werktijd, supervisie. Behoudens de bezwaren tegen de constatering dat sprake zou zijn van een angstcultuur, heeft A in de memorie van eis of in de reactie op de concept rapporten de overige constatering en van de onderzoekers niet of nauwelijks weersproken. Die constatering en van de onderzoekers hebben ook niet veel van doen met de wijze waarop het onderzoek is gedaan (sturend en niet objectief volgens A), het zijn simpelweg constatering en op basis van geleverde input die door A eenvou-dig had kunnen worden weersproken en met data had kunnen worden weerlegd. Dat is niet al-thans niet in wezenlijke mate gebeurd. Het valt daarom niet goed in te zien waarom het met het rapport geboden inzicht in de organisatie van de AAAA zorg door B niet zou mogen worden ge-bruikt bij het opstellen van een Plan van Aanpak en de daarin op te nemen maatregelen. Waar A nog aanvoert dat geen sprake is geweest van hoor en wederhoor wijst het Scheidsgerecht erop dat A heeft geweigerd in gesprek te gaan met de onderzoekers om de bevindingen te bespreken (onder 29 Plan van Aanpak). Wat betreft de constatering dat sprake is van een angstcultuur bij medewerkers aan het bed en op de werkvloer, stelt het Scheidsgerecht vast dat B die constate-ring niet ten grondslag heeft gelegd aan de opzegging en dat deze in zoverre voor de beoorde-ling in deze zaak niet ter zake doet.

Plan van Aanpak

- 4.12 In het Plan van Aanpak dat – na instemming van de gremia – definitief is vastgesteld op 19 no-vember 2024 staat onder meer het volgende:

[...]

Maatregelen

(I) Onderzoek naar herijking organisatie AA – verkenning vorming één MSB

In lijn met de bevindingen en aanbevelingen van de Onderzoekscommissie is het cruciaal voor de toekomst dat er sprake is van gangbare gezagsverhoudingen binnen het ziekenhuis en met de raad van bestuur. (...) Het naast elkaar bestaan van twee MSB's bemoeilijkt deze gelijkgerichtheid en de bestuurbaarheid van het ziekenhuis. Het heeft bovendien het ontstaan van (financiële) ongelijkheid tot gevolg gehad. (...) De raad van bestuur acht de huidige structuur daarom ook niet toekomstbe-stendig en zet in op een route om te komen tot maximaal één MSB. Het BB neemt, als groot collec-tief voor vrijgevestigde medisch specialisten, zijn verantwoordelijkheid voor de toegankelijkheid en continuïteit, alsmede de kwaliteit en veiligheid van zorg en wetenschap, vakgroepen bestaan uit maten en alle medisch specialisten verdienen een maatschappelijk aanvaardbaar norminkomen, conform het verdien- en verdeelmodel van BB. (...)

(II) Herijking organisatie AA – vorming van één groep

De raad van bestuur B gaat er vanuit dat voor het eind einde van 2024 wordt gekomen tot één groep AAA met bijbehorend vakgroepreglement, hiërarchische gelijkheid, vergaderingen en nako-ming van afspraken. (...)

(III) Herijking organisatie AA – passende formatie vakgroep

De raad van bestuur onderschrijft de aanbeveling van de Onderzoekscommissie tot uitbreiding van formatie. Randvoorwaardelijk voor verbetering van de AAAA zorg in B is dat de formatie maten AAA zo snel mogelijk op niveau wordt gebracht. Om zodoende ook te voldoen aan de afspraak vastgesteld in art. 1 lid 3 [SOK; scheidsgerecht] die beschrijft dat behandeling van patiënten hoofdzakelijk dient plaats te vinden door maten. Deze uitbreiding van de vakgroep is voor eigen rekening van A en dient direct te worden gestart en dient Q2 2025 te zijn afgerond. (...)

(...)

(IV) Verbeteracties toegankelijkheid- en kwaliteit van de AAAA zorg

De Onderzoekscommissie komt tot de conclusie dat de inrichting van de kwaliteit van de AAAA zorg in B niet in voldoende mate voldoet aan de richtlijnen en standaarden van de beroepsgroep. De raad van bestuur wenst te komen tot goede AAAA zorg in B. Daarvoor dient uiterlijk in Q1 2025 in ieder geval het volgende te zijn gerealiseerd:

- Acceptabele toegangstijden op de [...] tot een minimum zijn beperkt;*
- de planhorizon van de AAA wordt afgestemd op het ziekenhuis (3 maanden), roosters zijn transparant, borgen supervisie en aanwezigheid en mutatie van het rooster is enkel mogelijk bij passende vervanging;*
- Inzet van voldoende uren supervisor op de verpleegafdelingen (...) en sturen op tijdig ontslag en betere doorstroom, visitelopen beter inrichten, samen met verpleegkundigen (...);*
- het aantal [...] sessies wordt significant opgehoogd zoals benoemd in het rapport van de onderzoekscommissie; (...)*

- 4.13 Zoals hiervoor al is vermeld, heeft A het Plan van Aanpak aanvaard en heeft zij de in de memorie van eis gevoerde bezwaren daartegen laten varen. C heeft hierover ter zitting verklaard dat de bezwaren niet zijn gericht tegen het Plan van Aanpak maar tegen 'de verzwaring van het Plan van Aanpak' waarmee wordt gedoeld op de aanwijzing. Daarop wordt hierna ingegaan. Het Scheidsgerecht stelt vast dat A met de aanvaarding van het Plan van Aanpak gebonden is aan de inhoud daarvan. B heeft in reactie op het in de memorie van eis ingenomen standpunt dat het Plan van Aanpak geen onderdeel is van de SOK uitvoerig uiteengezet waarom dat onder meer door aanvaarding van het Plan van Aanpak wel zo is. A is hier in haar toelichting ter zitting niet meer op ingegaan. Het Scheidsgerecht gaat er dan ook vanuit dat het Plan van Aanpak - dat door A integraal is aanvaard - ingeval het niet wordt nageleefd, een tekortkoming in de nakoming van de SOK kan opleveren.
- 4.14 Zoals vermeld hield het Plan van Aanpak onder andere in het IBAA werd aangesteld. Het IBAA is medio november 2024 gestart met kennismakingsgesprekken en gesprekken met A waarna aan de slag is gegaan met de uitvoering van de maatregelen die in het Plan van Aanpak staan. In de memorie van antwoord is geciteerd uit (niet overgelegde) verslagen van de regiegroep waarin onder meer het IBAA rapporteert over de voortgang van de uitvoering van het Plan van Aanpak. In die verslagen staat onder meer het volgende.
[...]
- 4.15 In het 'Actieplan interim-bestuur AA, Route naar optimale B AAAAAzorg' van het IBAA van februari 2025 (maar dat na het verslag regiegroep van 5 maart 2025 aan A is gestuurd) staat onder andere:
[...]
- 4.16 In een brief van 10 maart 2025 heeft A op het actieplan gereageerd. In die brief maakt A onder meer duidelijk dat zij vasthoudt aan contractuele rechten, dat zij voldoende heeft gedaan in het verleden om de capaciteit uit te breiden en jaar in jaar uit uit eigen middelen een overproductie

gerealiseerd heeft, en dat B onvoldoende actie heeft ondernomen in het terugbrengen van de wachttijden. A erkent dat het proces van het komen tot een vakgroepreglement sneller zou kunnen en dat men voortgang in het proces zal bevorderen. Verder onderschrijft A dat het financiële vraagstuk tussen A en B spoedige duidelijkheid vraagt en stelt zij op korte termijn stappen te zullen ondernemen die leiden tot definitieve beslechting van de geschilpunten die partijen tot op heden verdeeld houden. Daarnaast wordt nog gewezen op de volgens A al langere tijd bestaande zorgen over de veiligheid en het werkklimaat voor de leden en medewerkers van A en de afdeling AA gerelateerd aan management en in het bijzonder de raad van bestuur. Het IBAA wordt verzocht stappen te nemen gericht op het oplossen van deze problematiek. Tenslotte schrijft A dat zij de oproep tot voortgang ter harte neemt en voornemens is zo spoedig mogelijk een aantal zaken te concretiseren.

De aanwijzing

- 4.17 Op 12 maart 2025 heeft B een aanwijzing gegeven aan A. In de aanwijzing staat onder andere het volgende.

'[...]

Aanwijzing

De raad van bestuur (...) geeft hierbij de leden van het A in gezamenlijkheid en ieder lid afzonderlijk de aanwijzing het daarheen te leiden dat:

- *onverwijld uitvoering wordt gegeven aan de gegeven en nog te geven instructies en aanwijzingen van het interim bestuur AA en clustermanager [...], wat het interim bestuur AA in staat stelt de dagelijkse leiding op de AA daadwerkelijk over te nemen;*
- *per direct maximale urgentie wordt gegeven aan de directe patiëntenzorg, om zodoende de toegankelijkheid en kwaliteit van de AAAA zorg op [...] AA op zeer korte termijn te verbeteren. Inhoudende dat de maximaal beschikbare medische capaciteit hiervoor wordt ingezet. Andere werkzaamheden waaronder, maar niet uitsluitend: wetenschappelijk onderzoek, bestuurlijke taken, het trainen/scholen van professionals (exclusief het scholen en opleiden van arts-assistenten) worden tijdelijk opgeschort. Op basis van dit uitgangspunt en conform de instructies en criteria van het interim bestuur AA wordt een hierbij passend rooster opgesteld en conform het rooster gewerkt. Dit rooster moet uiterlijk voor 17 maart a.s. gereed zijn en ter beoordeling aangeleverd worden bij het interim bestuur AA. In eerste instantie voor een periode van 3 weken en vervolgens per 1 mei met een planningshorizon van 3 maanden.*
- *het triageproces wordt overgenomen door een door het interim bestuur aan te wijzen lid van het A en uitgevoerd conform de professionele standaard;*
- *het vakgroepreglement AA op 31 maart 2025 wordt opgeleverd en ter beoordeling en goedkeuring aangeleverd bij het interim bestuur AA. [...]*

- 4.18 A stelt zich op het standpunt dat de aanwijzing ten onrechte is gegeven. A gaf voldoende opvolging aan het Plan van Aanpak en de aanwijzing is gegeven vóór het verstrijken van de deadline die voor verschillende maatregelen gold (einde Q1) zodat nog niet kan worden gezegd dat zij niet aan het Plan van Aanpak voldeed of zou gaan voldoen.
- 4.19 Het Scheidsgerecht volgt A hierin niet. Uit de verslagen van de regiegroep blijkt dat het IBAA constateert dat A niet of nauwelijks medewerking geeft aan het uitvoeren van het Plan van Aanpak. De inhoud van deze verslagen heeft A tijdens de mondelinge behandeling niet betwist. In de memorie van eis heeft A de integriteit van T in twijfel getrokken en stelt zij dat om die reden niet kan worden uitgegaan van hetgeen T rapporteert. Nog daargelaten dat het IBAA niet alleen uit T bestaat maar ook uit S (die dezelfde constatering rapporteert als T) springt in het oog dat A in het geheel niet benoemt welke waarneming van het IBAA (en dus van T en S) niet juist is.

Daarbij komt dat de verslagen in overeenstemming zijn met de toelichting die T en S tijdens de zitting hebben gegeven over de uitvoering van het Plan van Aanpak. T heeft toegelicht dat er weliswaar weekroosters op het interne web stonden maar dat waren definitieve roosters waarop het IBAA verder geen invloed had. Ook kreeg het IBAA geen roosters voor een langere planningstermijn. Voor een efficiënte organisatie van AAAA zorg en in dat kader onder andere de goede invulling van beschikbare (poli)ruimtes en ondersteunend personeel is het van groot belang dat voor een langere termijn dan een week duidelijk is wanneer er AAA beschikbaar zijn. Verder was de bedoeling van het samen met het IBAA opstellen van de roosters, zoals het Plan van Aanpak voorschreef, er nu juist in gelegen om aan de hand van input van het IBAA roosters op te stellen waardoor efficiënter werd omgegaan met de beschikbare capaciteit, waarin werd voorzien in supervisie en in een inzet van de AAA die paste bij de vraag om AAAA zorg. De roosters die het IBAA kreeg voldeden hier niet aan, aldus T en S. Aan de zijde van A is dit ter zitting niet althans onvoldoende betwist. A heeft erop gewezen dat zij pas einde Q1 roosters hoefde op te leveren maar dit betekent naar het oordeel van het Scheidsgerecht niet dat B in de tussentijd geen stappen aan de zijde van A mocht verwachten én mocht verwachten dat A het IBAA toeliet om samen met A die roosters te maken. Dit mocht in het bijzonder van A worden verwacht omdat de wachttijd op de polikliniek toenam en de problemen op de [...] rondom de organisatie van de zorg groter werden. A diende zich kortom coöperatief op te stellen zodat in aanloop naar de deadline 'einde Q1' stappen werden gezet op onder andere het gebied van het roosteren. Die stappen heeft A, zo blijkt uit het voorgaande in voldoende mate, niet althans onvoldoende gezet.

- 4.20 Tegen deze achtergrond is het Scheidsgerecht van oordeel dat B op 12 maart 2025 voldoende grond had om een aanwijzing te geven. Met die aanwijzing werd onder meer beoogd om op korte termijn enige voortgang te bewerkstelligen in het roosteren waarbij verder werd aangescherpt wat van de AAA werd verwacht: maximale urgentie moest worden gegeven aan directe patiëntenzorg, scholing en bestuurlijke taken moesten tijdelijk worden opgeschort en in dat kader moesten de instructies van het IBAA worden opgevolgd. A heeft aangevoerd dat met de aanwijzing de deadline van het maken van een rooster opeens naar voren werd gehaald maar dat ziet zij verkeerd. Einde Q1 2025 diende een rooster voor *3 maanden* samen met het IBAA te zijn opgesteld. Met de aanwijzing werd een tussenstap ingelast, onder meer vanwege de urgente situatie, en diende een rooster voor een periode van *3 weken* te worden aangeleverd vóór 17 maart 2025 overeenkomstig de in de aanwijzing genoemde uitgangspunten. A heeft niet uitgelegd waarom die periode onredelijk kort zou en dat het opstellen van een rooster voor drie weken binnen die periode niet mogelijk zou zijn. In dat verband wijst het Scheidsgerecht erop dat C ter zitting heeft verklaard dat hij al wel een drie maanden rooster had opgesteld maar dat niet eerder aan het IBAA heeft gegeven.
- 4.21 In een brief van 31 maart 2025 van de gemachtigde van A aan B heeft hij als bezwaar tegen de aanwijzing genoemd het feit dat de instructiebevoegdheid van het IBAA treedt in de medisch inhoudelijke zorg aan individuele patiënten. Nog daargelaten dat A dit standpunt in de processtukken niet inneemt en verder heeft uitgewerkt, valt zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet in te zien waar de aanwijzing raakt aan de medische inhoud.
- 4.22 A heeft aangevoerd dat B op grond van artikel 14 lid 3 SOK eerst met A overleg had moeten voeren over omstandigheden die aanleiding waren voor het geven van een aanwijzing en nu B dit niet heeft gedaan, B in verzuim is en nakoming van die verplichting blijvend onmogelijk is. Dit gaat niet op. Allereerst stelt het Scheidsgerecht vast dat uit de SOK niet blijkt dat de sanctie op het niet voeren van het in artikel 14 lid 3 SOK genoemde overleg eruit bestaat dat de aanwijzing niet mag worden gegeven. Belangrijker is echter dat A wist dat de sanctie bij het uitblijven van medewerking aan het Plan van Aanpak een aanwijzing was. Dat staat immers in het Plan van

Aanpak. A was dus gewaarschuwd en werd ook steeds door het IBAA erop gewezen, zo volgt uit de onbestreden verslagen van de regiegroep, dat meewerken noodzakelijk was. Voor zover daarmee niet al is voldaan aan artikel 14 lid 3 SOK oordeelt het Scheidsgerecht dat ook als dat overleg was gevoerd, het niet in de rede ligt dat de houding van A anders was geweest en een aanwijzing achterwege was gebleven.

De conclusie is kortom dat de bezwaren van A tegen de aanwijzing niet opgaan.

Niet nakoming aanwijzing en Plan van Aanpak

- 4.23 In het verslag van de regiegroep van 19 maart 2025 staat:
[...]
- 4.24 T heeft tijdens de mondelinge behandeling desgevraagd toegelicht dat het rooster dat hij op 17 maart 2025 ontving net als voorheen meerdere dagdelen niet gevulde poliruimte door de maten AAA liet zien wegens congres, administratie en bestuurstaken. Aan de zijde van A is dit niet betwist. Tijdens de zitting lijkt aan de zijde van A (bij monde van C) het standpunt te zijn ingenomen dat B (via het IBAA) niet gerechtigd is in te grijpen in de roosters van A omdat dat raakt aan de vrijheid van ondernemerschap. Hierover is in de memorie van eis en de pleitnota geen standpunt ingenomen en het debat is hierover dus niet of nauwelijks gevoerd. Het Scheidsgerecht overweegt als volgt.
- 4.25 Het Scheidsgerecht stelt vast dat de vakgroep is ingeschaald op een norm van [...] FTE AAA. De AAAA zorg wordt verleend door [...] maten en enkele AAA in loondienst, een totaal van [...] FTE. Uit de constatering van de onderzoekers en uit de bevindingen van het IBAA blijkt dat de AAAA zorg in het gedrang komt: wachttijden lopen op, poli's kunnen niet efficiënt worden gepland waardoor niet optimaal gebruik kan worden gemaakt van (kostbare) zorg en er wordt niet (voldoende) voorzien in supervisie. De oorzaak hiervan is onder meer gelegen in de te beperkte beschikbaarheid van maten AAA en AAA in loondienst, in combinatie met een onvoldoende structuur in planning en inroostering. Gelet hierop zijn de maatregelen in het Plan van Aanpak genomen. Die maatregelen zien op onder meer op het op kosten van A uitbreiden van de vakgroep om daarmee het aantal inzetbare AAA te vergroten en op een betere en efficiëntere inroostering. In de aanwijzing is een verscherping aangebracht ten opzichte van het Plan van Aanpak: er wordt ingegrepen in de vrijheid om naar eigen inzicht roosters op te stellen en er dient maximale prioriteit aan patiëntenzorg te worden gegeven. Tegen de achtergrond van de oplopende wachttijden, het tekort aan FTE en het uitblijven van efficiëntere roostering die volledig gericht was op het maximaal benutten van capaciteit, acht het Scheidsgerecht de aanwijzing zonder meer op zijn plaats en diende A die na te leven. Het argument dat de aanwijzing raakt aan de vrijheid van ondernemerschap gaat, waar de goede zorg in het gedrang komt en verbetering door A uitblijft, niet op. In dat verband wijst het Scheidsgerecht er nog op dat de gelijkgerichtheid die van ziekenhuis en medisch specialisten mag worden verlangd, meebrengt dat in goede samenwerking aan gezamenlijke doelstellingen wordt gewerkt, uitgaande van een gemeenschappelijk belang en met oog voor elkaars perspectief. In dat kader dienen A en B hun werkwijze en bedrijfsvoering op elkaar af te stemmen en in te richten. A heeft dat onvoldoende gedaan.
- 4.26 In een brief van 24 maart 2025 stelt B vast dat niet aan de aanwijzing is voldaan. Er staat verder in die brief: *'Op basis hiervan stellen wij vast dat u in verzuim bent en de aanwijzing niet danwel onvoldoende opvolgt. Op grond van de Samenwerkingsovereenkomst en de aanwijzing verzoeken wij u voor woensdag 26 maart a.s. 08.00 uur schriftelijk een inhoudelijk gemotiveerde reactie op het geconstateerde verzuim bij ons aan te leveren. De onderdelen die nu in verzuim zijn hebben betrekking op alles wat de goede zorg raakt.'*

- 4.27 A heeft aangevoerd dat zij niet in verzuim is omdat B haar niet in gebreke heeft gesteld. Dit verweer gaat niet op. In de aanwijzing heeft B beschreven dat de naleving van het (door A aanvaarde) Plan van Aanpak uitblijft. Daarop is een aanwijzing gegeven waarin een concrete datum is genoemd voor het aanleveren van een rooster dat beantwoordt aan de in de aanwijzingen gegeven instructies (kort gezegd: volledige focus op patiëntenzorg) en gehoor te geven aan de instructies van het IBAA. De genoemde termijn (17 maart 2025) die partijen als een 'deadline' beschouwden, is, zoals hiervoor is geoordeeld, niet gehaald. Uit de brief van 24 maart 2025 begrijpt het Scheidsgerecht dat B zich mede op het standpunt stelt dat het verzuim zonder ingebrekestelling is ingetreden omdat een voor de voldoening bepaalde termijn is verstreken zonder dat de verbintenis is nagekomen (artikel 6:83 sub a BW). Dat standpunt is juist: het verzuim in de nakoming van de verbintenis volgend uit de aanwijzing is deels op die grond ingetreden. Uit de onweersproken verslagen van de Regiegroep en het ter zitting ingenomen standpunt dat de aanwijzing ingrijpt in de vrijheid van ondernemerschap, volgt in voldoende mate dat A van mening is dat zij niet gehouden is de instructies van het IBAA te volgen. De brief van 24 maart 2025 benoemt dit ook. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat het verzuim in de nakoming van de aanwijzing ook is ingetreden doordat B uit de houding en mededelingen van A mocht afleiden dat A de aanwijzing niet zou nakomen (artikel 6:83 sub c jo. 6:82 lid 2). Het Scheidsgerecht stelt dan ook vast dat A in verzuim is komen te verkeren in de naleving van de aanwijzing en daarmee in de nakoming van de SOK.
- 4.28 A betwist dat zij tekort is geschoten in de nakoming van het Plan van Aanpak. A heeft aangevoerd dat zij op 31 maart 2025 alle doelen waarvoor op grond van het Plan van Aanpak een deadline op die datum gold, heeft afgerond. B heeft dit weersproken: A weigert samen te werken met het IBAA, A heeft in een brief van 1 april 2025 van de raad van toezicht geëist dat het Plan van Aanpak wordt stopgezet en uit de verslagen van de regiegroep blijkt ook dat het Plan van Aanpak niet wordt nageleefd.
- 4.29 Het Scheidsgerecht oordeelt als volgt. Uit de verslagen van de regiegroep – die, zoals gezegd, door A niet zijn weersproken – volgt:
[...]
- 4.30 Uit deze verslagen volgt niet alleen dat concrete doelen niet zijn gehaald (uitbreiding [...]sessies, roosters die voldoen aan de vereisten) binnen de voor voldoening daarvan bepaalde termijn (einde Q1) (artikel 6:83 sub a BW) maar blijkt vooral dat A niet bereid is om het IBAA in staat te stellen de doelen die in het Plan van Aanpak zijn gesteld, te realiseren. Instructies van het IBAA worden, zo heeft het Scheidsgerecht hiervoor vastgesteld (4.27), niet opgevolgd. Het IBAA wordt 'buiten de deur gehouden' door A terwijl zij zich door aanvaarding van het Plan van Aanpak heeft gecommitteerd aan het IBAA dat in de rol van medisch coördinator de knelpunten in de organisatie en de bedrijfsvoering diende aan te pakken opdat op een gelijkgerichte efficiënte, adequate en zorgvuldige wijze AAAA zorg kon worden verleend waarbij de wachttijden zoveel mogelijk zouden worden teruggebracht. Dat gaat niet zonder medewerking van A. Die medewerking heeft A niet gegeven en zij meent, zo volgt ook uit het ter zitting ingenomen standpunt en uit de regieverslagen, dat zij daartoe niet gehouden is. Het verzuim is daarmee ook ingetreden zonder dat daarvoor een ingebrekestelling nodig was (artikel 6:83 sub c BW). Naast de tekortkoming in de nakoming van de aanwijzing is dus ook sprake van een tekortkoming in de nakoming van het Plan van Aanpak en daarmee in de nakoming van de SOK.
- 4.31 Het tekortschieten in de nakoming van de aanwijzing en het Plan van Aanpak kwalificeert het Scheidsgerecht als een, zoals in artikel 17 lid 1 sub a SOK is bepaald, 'ernstig verzuim' in de nakoming van de SOK dat de opzegging kan dragen. Het Plan van Aanpak voorzag in, gelet op de

ernst van de situatie, alleszins redelijke maatregelen. A had haar medewerking moeten verlenen aan het Plan van Aanpak en de aanwijzing, in het bijzonder aan het effectief kunnen laten zijn van het IBAA. Dat heeft zij nagelaten en dat valt A zwaar aan te rekenen. De slotsom is dat, ondanks waarschuwing, sprake is van een ernstig verzuim in de nakoming van de SOK en dat de opzegging op deze grond gerechtvaardigd is.

- 4.32 Het Scheidsgerecht overweegt verder nog het volgende. A heeft in haar memorie van eis steeds herhaald dat de toegankelijkheid van zorg en het terugdringen van de wachttijden een gezamenlijke verantwoordelijkheid is van A en B. Het toegankelijkheidsvraagstuk is een direct gevolg van de productiekaders die B jaarlijks met A afsprekt. A verleent AAAA zorg aan het aantal patiënten dat wordt afgesproken met B en aan deze afspraken heeft A zich altijd gehouden. B heeft in de jaren 2021, 2022 en 2023 zelfs productierestricties opgelegd en een initiatief van A om een zelfstandig behandelcentrum (ZBC) op te richten, is door B geblokkeerd terwijl het door een eerdere raad van bestuur was goedgekeurd. In 2023 en 2024 waren er zodanige personele tekorten aan de zijde van B dat om die reden bedden en [...] capaciteit werden gesloten en beperkt.
- 4.33 B heeft tijdens dit tijdens de zitting gemotiveerd weersproken. A heeft de afgesproken productiekaders door de jaren heen steeds kunstmatig laag gehouden door een begroting voor te leggen met een productie die lager was dan de gerealiseerde schadelast van het jaar ervoor. A had in overleg kunnen treden wanneer zij in de loop van een jaar over de begrote productie dreigde te gaan. Er gold geen productieplafond. B heeft gemotiveerd weersproken dat het gebrek aan door het ziekenhuis geboden faciliteiten [...] (ruimte, ondersteunend personeel) de oorzaak zijn van de oplopende wachttijden bij de AA.
- 4.34 Het Scheidsgerecht kan niet vaststellen in welke mate de toegankelijkheid van de AAAA zorg nadelig wordt beïnvloed door onvoldoende facilitering (menskracht en faciliteiten), productieafspraken en plafonds. In het rapport van FF-advies staat dat deze facilitering voldoende is. Het IBAA heeft aangegeven dit (nog) niet te kunnen bevestigen. Heldere gegevens van de zijde van A dat de toegankelijkheid van de AAAA zorg vooral door deze oorzaken is beperkt, ontbreken. Datzelfde geldt voor de productiekaders die B met de zorgverzekeraar en dus met A afsprekt, die volgens A veel te laag zijn in relatie tot de zorgvraag, waarop B heeft verklaard dat A dit juist zelf laag houdt. Het Scheidsgerecht overweegt in dit kader dat de productiekaders die A en B met elkaar afspreken, zijn afgeleid van de afspraken met de zorgverzekeraars en dat de medische staf ook deelneemt aan gesprekken met de zorgverzekeraars. Maar ook wanneer ervan wordt uitgegaan dat de mate van facilitering door B en de afgesproken productiekaders een rol spelen bij de oplopende wachttijd, dan nog ontslaat dat A er niet van het Plan van Aanpak, waaraan zij zich heeft gecommitteerd en de aanwijzing, na te leven. Het staat immers niet ter discussie dat de maatregelen die in het Plan van Aanpak staan, de problematiek op de afdeling AA adresseren en bijdragen aan een efficiëntere organisatie van de zorg, adequatere benutting van de beschikbare capaciteit en uitbreiding van [...] waarmee uiteindelijk ook wordt bijgedragen aan de verkorting van wachttijden.
- 4.35 Een ander standpunt van A is dat B omwille van het creëren van een opzeggrond, de wachttijden oneigenlijk heeft beïnvloed en naar boven toe heeft laten bijstellen. Tijdens de zitting is gebleken dat er geen vast meetsysteem geldt en dat B de wachttijden heeft berekend op een wijze die ziekenhuis breed wordt vastgesteld door de afdeling capaciteitsmanagement. Het Scheidsgerecht heeft niet kunnen vaststellen dat B te kwader trouw, omwille van het 'laden' van het dossier, de wachttijden omhoog heeft bijgesteld, zodat aan die stelling wordt voorbijgegaan.

b. financiën

4.36 B heeft in het kader van de opzegging over de financiën het volgende aangevoerd. B heeft in 2022 en vervolgens in het voorjaar 2023 een herijking van de honorariumvergoeding aangekondigd en voorstellen aan A gedaan. Daarbij heeft B toegewerkt naar een gelijkgerichte benadering: voor A zouden binnen een zekere bandbreedte dezelfde honoraria moeten gelden als voor de andere vrijgevestigde medisch specialisten in B. A bleef en blijft echter vasthouden aan de tot 2022 geldende afspraken, waarbij diverse afzonderlijke afspraken over kostenvergoedingen bovenop een honorariumbedrag kwamen. Volgens B heeft A daarmee een winstaandeel per maat dat exorbitant is (B noemt onder andere honoraria van [...] ton per jaar per maat) en ver uitstijgt boven de volgens B geldende maatschappelijk aanvaarde en voor andere vrijgevestigde medisch specialisten geldende bandbreedte. A weigert stelselmatig inzicht te geven in het winstaandeel van de individuele maten en onderbouwt evenmin het standpunt dat zij uitzonderlijk hoge kosten heeft in vergelijking met andere vrijgevestigde medisch specialisten, die een hogere vergoeding rechtvaardigen. Het volharden in dit standpunt, waaruit volgens B blijkt dat A vooral op geld is gericht, en de impasse die daardoor in de onderhandelingen over de financiering is ontstaan, staat zozeer haaks op de maatschappelijke taak van B om goede en betaalbare zorg te leveren binnen een gelijkgesteld en gelijkgericht kader voor alle vrijgevestigde medisch specialisten, dat van B niet kan worden gevergd om nog langer met A te blijven werken. B heeft in dat verband ook gewezen op de Handreiking Gelijkgerichtheid NVZ/FMS 2024 die volgens haar leidend is als het gaat hetgeen waaraan B en A bij het maken van jaarlijkse afspraken en het invullen van hun verplichtingen over en weer dienen aan dienen te voldoen.

4.37 In de Handreiking staat onder andere het volgende:
'De vergoedingen die leden van het msb ontvangen zijn evenredig met de inzet die door de betreffende medisch specialisten zijn gepleegd. Inkomensverschillen zijn uitlegbaar en staan de samenwerking tussen vakgroepen niet in de weg. Indien er signalen zijn dat het de samenwerking in de weg staat, gaan msb en rvb het gesprek hierover aan.'

Msb en ziekenhuis zorgen voor financiële transparantie

Een verantwoord financieel beheer van zowel het ziekenhuis als het msb vraagt om wederzijdse transparantie in de cijfers van elkaars organisaties. (Capaciteits)begrotingen, jaarverslag, jaarrekening en tussentijdse kwartaalcijfers van msb en ziekenhuis worden gedeeld en periodiek met elkaar besproken, zodat operationele bijsturing mogelijk is. Het financieel beheer van zowel het ziekenhuis als het msb is afgestemd op de visie en strategie (thema 1).

(...)

Zowel de rvb als het msb maken inzichtelijk dat de afwegingen, verdeling van kosten en opbrengsten en het verdienmodel binnen zowel msb als ziekenhuis zijn afgestemd op de begroting. Deze begroting is op basis van de strategie opgesteld.

De rvb heeft inzicht in welk verdeelmodel wordt gebruikt door het msb. Het msb maakt inzichtelijk hoe hun beleid, waaronder het verdeelmodel, aansluit bij de visie en strategie van het ziekenhuis. Voorgenomen wijzigingen in dit verdeelmodel worden met de rvb besproken. Hierover vindt met regelmaat overleg plaats tussen msb en rvb.'

4.38 Naar het oordeel van het Scheidsgerecht mag niet snel worden aangenomen dat een bepaalde opstelling van een partij in een onderhandeling over, in dit geval, een honorariumvergoeding een grond voor opzegging van een samenwerkingsovereenkomst oplevert. Partijen zijn tot op zekere hoogte vrij een bepaald onderhandelingsresultaat na te streven waarbij een bepaalde (te) vasthoudende opstelling in zoverre wordt gecorrigeerd dat wanneer de andere partij dat niet acceptabel vindt, er geen overeenkomst tot stand komt.

- 4.39 A heeft zich in reactie op een herijkt honorariumvoorstel steeds op het standpunt gesteld dat zij een hogere honorariumvergoeding dient te krijgen dan de andere vrijgevestigde medisch specialisten in het ziekenhuis omdat zij hogere kosten heeft. B heeft onbestreden aangevoerd dat A die hogere kosten niet met bescheiden heeft onderbouwd. Van die onderbouwing is het Scheidsgerecht ook in de processtukken en producties niet gebleken. De onderhandelingen over een honorariumvergoeding hebben zich voortgesleept en zijn in een impasse geraakt. Die opstelling - de weigering om transparant te zijn over de hoogte van de kosten en onverminderd vasthouden aan de honorariumvergoeding van weleer - valt A te verwijten. A hield er immers een bedrijfsvoering op na die minst genomen vragen oproep, die niet transparant was wat betreft de hoogte van de kosten en de mate waarin dat op het winstaandeel van de maten drukte. Het Scheidsgerecht betreft hierbij in het bijzonder ook dat de zorg wordt gefinancierd uit publieke middelen en op B de maatschappelijke taak rust goede en betaalbare zorg te leveren. Ook de Handreiking, waarop A in het geheel niet in is gegaan, rechtvaardigt dat A, wanneer zij meent dat een bepaalde honorariumvergoeding passend is, transparant is over ten minste de kosten. Naar het oordeel van het Scheidsgerecht heeft A zich niet gedragen op een wijze als van een (contracts)partner in een zorgorganisatie, gelet op alle genoemde omstandigheden, mocht worden verlangd. A heeft hiermee in ieder geval een vruchtbare samenwerking met B zodanig en langdurig onder druk gezet en daarmee zoveel schade aan de verhouding aangericht dat voortzetting van de SOK, in ieder geval bezien in samenhang met de andere opzeggronden, niet van B kan worden gevergd (artikel 17 lid 1 sub b SOK).

c. gunstbetoon

- 4.40 Op 14 september 2022 is in een uitzending van [...] onder andere aandacht besteed aan de stichting [...] – van wie de vijf maten bestuurder zijn – in de periode 2018-2023. Deze stichting heeft van leveranciers van hulpmiddelen sponsorgelden ontvangen buiten medeweten en toestemming van B om. Volgens B heeft A geweigerd om aan haar de benodigde documenten te verstrekken althans waren deze zodanig zwartgelakt dat deze niet voldoende inzichtelijk waren. In 2025 heeft B daarom opnieuw om medewerking gevraagd aan het verstrekken van informatie. Toen A dat opnieuw weigerde, heeft B zelf de leveranciers benaderd. De door de leveranciers verstrekte documenten (de sponsorovereenkomsten) hebben een aantal bevindingen opgeleverd. Er blijkt uit dat er voor minstens [...] aan sponsoring heeft plaatsgevonden in de periode 2018-2023. Verder blijkt uit de overeenkomsten dat het doel van de sponsoring ontbreekt, evenals een begroting, ook wanneer het om substantiële bedragen gaat. In de overeenkomsten staan activiteiten die binnen de gebruikelijke activiteiten van een medisch specialist vallen en dus al worden vergoed door B, er worden fellows genoemd die in die periode niet werkzaam waren, er worden in de overeenkomsten medewerkers genoemd die volledig worden betaald uit opbrengst van geleverde zorg of op de loonlijst van B staan. Een andere waarneming uit het onderzoek is dat inkooprijzen voor B een relatie lijken te hebben met de hoogte van de prijzen van sponsoring. B betaalt veel meer (50%) voor sommige hulpmiddelen dan andere ziekenhuizen en de leveranciers ontkennen dit volgens B niet, aldus B.
- 4.41 B heeft A op 7 april 2025 gevraagd om een reactie die minimaal bestaat uit het alsnog aanleveren van gedetailleerde onderbouwing en toelichting van de prestaties die zijn geleverd in het kader van de ontvangen sponsorbedragen door de Stichting [...]. In dit verband heeft B ook gewezen op de (forse) toename in het eigen vermogen van enkele maten in de jaren 2020 en 2021. Het weigeren om (onvoorwaardelijk) mee te werken, openheid van zaken te geven en te reageren op bevindingen brengt mee dat van een vruchtbare samenwerking geen sprake meer kan zijn en dat van B ook niet meer gevergd kan worden om nog langer met A te blijven werken (artikel 17 b en c SOK), aldus B.

- 4.42 A heeft niet meer aangevoerd dan dat deze opzeggrond is geconstrueerd om een opzegdossier op te bouwen, dat het onderzoek naar gunstbetoon door IGJ is afgerond en B geen grond meer heeft om A in dit opzicht iets te verwijten. Ook de Belastingdienst heeft geen onregelmatigheden geconstateerd.
- 4.43 Het Scheidsgerecht overweegt als volgt. In de brief van 21 mei 2025 van de IGJ aan B staat onder meer het volgende:
[...]
De Belastingdienst heeft een boekenonderzoek verricht naar afwijkingen tussen de aangiften omzetbelasting en het transparantieregister zorg over de periode 2020 tot en met 2023. Zij heeft die afwijkingen niet gevonden: [...]
- 4.44 Uit de hiervoor geciteerde brief blijkt dat IGJ niet heeft vastgesteld of wel of niet sprake was van gunstbetoon of fraude. IGJ heeft niet onderzocht of medewerkers die in de contracten worden genoemd ook al worden betaald door B. IGJ heeft het doel van de sponsoring niet onderzocht. IGJ heeft slechts onderzocht of de wet en regelgeving in het kader van gunstbetoon voldoende bekend waren bij B en zorgprofessionals, de aanwezigheid van processen in dit kader en de acties die B hieromtrent zou moeten ondernemen. Het verweer van A dat IGJ heeft geconcludeerd dat geen sprake was van gunstbetoon gaat dus niet op en vormt ook geen adequate reactie op hetgeen B uit de via de leveranciers gekregen contracten heeft afgeleid en aan A heeft voorgelegd. Datzelfde geldt voor het onderzoek van de Belastingdienst: aan de constatering van B doet dit niet af. Dat betekent dat B, gelet op de ernst van de constatering (concrete verdenking van onder andere dubbele bekostiging), terecht om transparantie en inzage in documenten heeft gevraagd en om een reactie op bevindingen van B. De weigering dit te doen, valt in de verhouding B-A, waarbij het onderzoek onder het dak van B heeft plaatsgevonden, niet te rechtvaardigen.
- 4.45 B heeft – in reactie op het verweer dat het dossier gunstbetoon van stal is gehaald om het dossier te laden – ter verklaring van de timing nog toegelicht dat in 2023 (voor project Y) met A is gecommuniceerd dat er een vervolg zou komen op dit dossier, dat zij in 2024 heeft getracht om samen (in de mediation) tot afspraken over transparantie te komen en toen dat niet mogelijk bleek heeft B de route via de leveranciers gevolgd. A heeft dit niet betwist.
- 4.46 Het Scheidsgerecht is met B van oordeel dat de houding van A in het kader van de sponsovereenkomsten – te weten, zo heeft A niet betwist, het niet willen verstrekken van ongelakte overeenkomsten en het weigeren te reageren op potentieel verontrustende constatering op basis van de overeenkomsten – niet past bij een op een constructieve samenwerking gerichte houding. Door de transparantie en medewerking niet (onvoorwaardelijk) te verlenen is naar het oordeel van het Scheidsgerecht ook op deze grond, in ieder geval gezien in samenhang met de andere opzeggronden, sprake van een aan A te verwijten gebrek aan samenwerking op grond waarvan voortzetting van de overeenkomst redelijkerwijs niet kan worden verlangd (artikel 17 lid 1 sub b SOK).

d. cultuur en omgang

- 4.47 B heeft aangevoerd dat A op zodanige wijze is omgegaan met leden van de RvB, IBAA, VMS en dat de sfeer op de werkvloer zodanig onder druk staat dat geen sprake meer is van werkbare verhoudingen. B doelt onder meer op de volgende uitingen.
- i) Een brief van (de leden van) het stafbestuur van de medische staf (uitgezonderd E), van 26 september 2024 aan de vakgroep AA houdt het volgende in:

[...]

ii) Diverse e-mails van een van de maten AAA aan de raad van bestuur

27 september 2024:

[...]

19 november 2024

[...]

22 januari 2025

[...]

12 maart 2025

[...]

25 maart 2025

[...]

iii) Diverse e-mails van een van de maten AAA aan het IBAA

17 maart 2025:

[...]

24 maart 2025:

[...]

26 maart 2025:

[...]

iv) een verslag van de regiegroep 25 juni 2025:

[...]

v) een Audit-verslag van 8 juli 2025 van de [...] van SS, [...] en TT, adviseur kwaliteit en verbeteren:

[...]

- 4.48 Zowel uit de opzegging als uit de memorie van antwoord volgt dat B met deze opzeggrond doelt op de uitingen die hiervoor ten dele zijn weergegeven. Van die uitingen heeft het Scheidsrecht zelf kennis kunnen nemen zonder acht te hoeven slaan op het FF-adviesrapport. Op de bezwaren die A tegen dit rapport heeft aangevoerd, gaat het Scheidsrecht daarom verder niet in. A heeft over de hiervoor weergegeven uitingen niet meer gezegd dan dat er hier en daar stevige woorden zijn gebruikt, dat het misschien geen schoonheidsprijs verdient maar dat het geen rechtvaardiging kan zijn voor opzegging van een 30 jaar durende samenwerking.

[...]

- 4.51 Het Scheidsrecht is van oordeel dat uit het voorgaande in voldoende mate volgt dat de verhouding tussen A en diverse gremia – in ieder geval de raad van bestuur en de VMS – diepgaand is verstoord en dat dit A kan worden aangerekend. Van de zijde van A is in reactie op al het voorgaande en op de toelichtingen van de gremia ter zitting verklaard dat de samenwerking altijd goed was. A heeft niet aangegeven dat zij het in de toekomst anders gaat doen. Een verbetering in de verhoudingen valt, gelet op alleen al de uiteenlopende beleving van de samenwerking, in de toekomst dan ook niet (zonder meer) te verwachten. Het Scheidsrecht concludeert dat sprake is van een wezenlijk gebrek aan samenwerking door A op grond waarvan, in ieder geval in samenhang met de andere opzeggronden, de voortzetting van de overeenkomst niet kan worden geveerd dan wel dat op grond van de hiervoor geschetste verstoorde verhoudingen, van B

redelijkerwijs niet kan worden verlangd de overeenkomst in stand te houden (artikel 17 lid 1 sub b en c SOK).

[...]

Conclusie opzegging

- 4.53 De conclusie luidt dat B de SOK op de hiervoor besproken gronden terecht heeft opgezegd. A heeft onder verwijzing naar de rechtspraak over de opzegging van een duurovereenkomst nog betoogd dat de opzegging in strijd is met de redelijkheid en billijkheid dan wel onaanvaardbaar is dan wel alleen onder toekenning van een in een schadestaatprocedure vast te stellen schadevergoeding overeind kan blijven. Dat gaat allemaal niet op. In de SOK zijn gronden voor opzegging genoemd. Het Scheidsgerecht heeft vastgesteld dat die gronden zich voordoen en in een mate dat de opzegging proportioneel en gerechtvaardigd is. Dat de gevolgen daarvan voor A ernstig zijn, is evident maar met de kansen die A heeft gehad om een opzegging te voorkomen en gelet op de opzegtermijn van een jaar, is met de belangen van A in voldoende mate rekening gehouden. Een grondslag voor schadevergoeding is er niet.
- 4.54 A heeft nog aangevoerd dat B op grond van artikel 15 lid 5 SOK alvorens over te gaan tot opzegging in overleg moet treden met A om te bezien of partijen het met elkaar eens kunnen worden of dat de omstandigheden die aanleiding geven voor een opzegging kunnen worden opgevangen door een wijziging van de overeenkomst. Uit het voorgaande blijkt dat er veelvuldig met A is gesproken – ook via het IBAA – en dat A op 9 mei 2025 is gehoord over de voorgenomen opzegging. Dit artikel biedt A ook geen soelaas.
- 4.55 De primaire vorderingen van A in het geschil over de opzegging en de aanwijzing onder 1,2 en 5 en de subsidiaire vorderingen onder 1 en 4 worden afgewezen.
- 4.56 B heeft in reconventie gevorderd A te gebieden het Plan van Aanpak uit te voeren en onvoorwaardelijk na te komen en het daarheen te leiden dat het IBAA in de gelegenheid wordt gesteld daadwerkelijk de leiding te nemen over de in het Plan van Aanpak benoemde onderdelen en dat die leiding wordt geduld en opgevolgd. A heeft tijdens de zitting geen verweer gevoerd tegen deze vordering zodat deze vordering, nu vaststaat dat het Plan van Aanpak door A is aanvaard, zal worden toegewezen.

rectificatie, reputatieschade

- 4.57 Volgens A is onder andere op 18 april 2025 een artikel verschenen in [...] vol onjuistheden. A heeft gevorderd B te gebieden om een rectificatie uit te brengen met betrekking tot het functioneren van A en de individuele maten en de rectificatie moet in ieder geval een toelichting bevatten op de onrechtmatigheid van het handelen van B, Project Y en het feit dat de opzegging is gebaseerd op ongefundeerde verwijten op het gebied van kwaliteit en zorg, financiën, gunstbetoon, cultuur en gedrag en meer.
- 4.58 Uit het voorgaande volgt dat naar het oordeel van het Scheidsgerecht geen sprake is van onrechtmatig handelen van B en dat A op de onderdelen waarvan zij rectificatie verlangd, ongelijk heeft gekregen. Daarbij komt nog dat, zo heeft B onbestreden gesteld, A zelf meermalen informatie aan de pers heeft verstrekt, waaronder de rapporten van FF-advies en KK. Overigens is de vordering zo weinig concreet geformuleerd, dat deze ook daarom niet toewijsbaar is. De primaire vorderingen onder 3 en 4 en de subsidiaire vorderingen onder 2 en 3 worden afgewezen.

Het financiële geschil

- 5.1 De maten van A oefenden tot 2015 op basis van een individuele toelatingsovereenkomst hun vrijgevestigde praktijk uit in maatschapsverband. Zij declareerden hun honorarium via het ziekenhuis bij de zorgverzekeraars en de patiënten. De hoogte van het honorarium werd bepaald op basis van de geleverde productie maal het honorariumtarief dat de NZa daarvoor had vastgesteld.

- 5.2 In de in 2015 gesloten SOK is het volgende overeengekomen:

Paragraaf 2 - Productie. en prijsafspraken

Art. 2 — Zorgprofiel, productie en prijs

1. *Gegeven de eindverantwoordelijkheid van de instelling voor de afspraken met de zorgverzekeraars over volume, kwaliteit en prijs van de medisch specialistische zorg stelt de Raad van Bestuur na overleg met de Medische Staf en het Maatschapsbestuur en met inachtneming van: het meerjarige medische beleidsplan en het ziekenhuisbeleidsplan, het Zorgprofiel van het Ziekenhuis en de daaruit voortvloeiende behoefte aan medisch specialisten, de doelstellingen betreffende het volume en de kwaliteit en de prijs, en eventuele productieplafonds per specialisme en/of per zorgverzekeraar vast. Deze doelstellingen en de eventuele productieplafonds vormen het Productiekader. De Maatschap conformeert zich aan het Zorgprofiel en het Productiekader.*
2. *De Instelling is de partij die contracteert met de zorgverzekeraars en voert jaarlijks overleg met de zorgverzekeraar(s) over de jaarlijkse productie-, kwaliteits- en prijsafspraken. Dit overleg wordt gevoerd door een daartoe door de Instelling aangestelde onderhandelingsdelegatie. Deze delegatie wordt door de Raad van Bestuur van de Instelling gemandateerd tot het maken van productie-, kwaliteits- en prijsafspraken. Dit mandaat wordt verstrekt op basis van een advies van een voorbereidingsteam waarvan een vertegenwoordiger van de Maatschap deel uit maakt. De Instelling streeft ernaar jaarlijks uiterlijk op 1 november productie-, kwaliteits- en prijsafspraken te maken voor het volgende kalenderjaar met de zorgverzekeraars.*
3. *Met inachtneming van Zorgprofiel en het Productiekader maken partijen jaarlijks voor aanvang van het desbetreffende jaar productie- en prijsafspraken met betrekking tot de dienstverlening door de Maatschap. De productieafspraken hebben betrekking op het volume en de kwaliteit en de overige voorwaarden van de dienstverlening door de Maatschap. De prijsafspraken worden gerelateerd aan de productieafspraken en desgewenst aan het positieve of negatieve exploitatieresultaat van de Instelling. Daarnaast maken partijen afspraken over kostenvergoeding door de Maatschap voor het gebruik van de ziekenhuisfaciliteiten en ondersteunend medisch en niet-medisch personeel, voor zover dat niet in loondienst is bij de Maatschap.*
4. *Indien de productie-, kwaliteits- en prijsafspraken tussen de Instelling en de zorgverzekeraar als bedoeld in artikel 2.2 niet tot stand komen voor aanvang van het desbetreffende jaar, zullen partijen desalniettemin afspraken maken als bedoeld in artikel 2.3, die gebaseerd zullen zijn op het Productiekader als bedoeld in artikel 2.1. De op basis daarvan gemaakte afspraken zullen alsdan een voorlopig karakter hebben. De afspraken zullen na dien enkel aangepast worden indien en voor zover de later tot stand gekomen productie-, kwaliteits- en prijsafspraken met de zorgverzekeraars daartoe aanleiding geven. Indien en voor zover dat het geval is, kunnen aan de voorlopige afspraken geen rechten worden ontleend,*
5. *Indien het volume van de zorgverlening de met de zorgverzekeraar(s) gemaakte productieafspraken dreigt te over- of onderschrijden treden partijen met elkaar en zo nodig met de zorgverzekeraar(s) in overleg over een eventuele aanpassing van de gemaakte afspraken.*

6. *Partijen treden met elkaar in overleg over de gevolgen die de vaststelling van het Zorgprofiel en het Productiekader door de Raad van Bestuur als bedoeld in artikel 2,1, en/of de productie- en prijsafspraken als bedoeld in artikel 2,3 hebben op de personele bezetting van ieder der partijen, Uitgangspunt is dat geen compensatie over en weer plaatsvindt, tenzij sprake is van een toerekenbare tekortkoming of onrechtmatig handelen.*

- 5.3 De jaarlijkse afspraken die partijen maken (artikel 2 lid 3 SOK) worden vastgesteld in een zogeheten Notitie Afspraken Onderlinge Dienstverlening (hierna: NOAD). Sinds 2015 kennen de productie- en prijsafspraken een vaste systematiek: het honorariumbudget is in de jaren na 2015 bij gelijkblijvende productie steeds ongewijzigd gebleven, behoudens de indexering. Tot en met 2021 ging het in de praktijk aldus dat jaarlijks het honorariumbudget van het voorgaande jaar als honorariumbudget werd overeengekomen, verhoogd met de indexering. Op 14 juli 2022 is de NAOD 2021 tot stand gekomen. Het is partijen daarna niet meer gelukt om tot overeenstemming over de NAOD te komen.

[...]

- 5.5 Er zijn verschillende geschilpunten in het kader van de financiële geschil.
- i) A stelt dat partijen over het jaar 2022 en 2023 in onderling overleg overeenstemming hebben bereikt over de honorariumvergoeding en dat B die afspraken moet nakomen. B voert daartegen aan dat alleen over het jaar 2022 overeenstemming is bereikt. Ter beoordeling ligt voor of dit ook geldt voor 2023. Hierop zien de vorderingen 2 van A en a (deels) en b van B.
 - ii) Er bestaat discussie over vergoedingen die A in ieder geval tot 2021 heeft ontvangen op basis van aanvullend gemaakte afspraken met vorige raden van bestuur. Die afspraken gelden volgens A voor onbepaalde tijd en dient B na te komen. Daarop is de vordering van A onder 1 gericht.
 - iii) A stelt dat de financiële afspraken tussen partijen die in de NAOD worden bepaald het karakter van een duurovereenkomst hebben zodat B gehouden is volgens de tot nu toe gehanteerde systematiek het honorarium te vergoeden. Subsidiair voert A het gerechtvaardigd vertrouwen dan wel de redelijkheid en billijkheid als grondslag aan. B bestrijdt dit: er is geen duurovereenkomst, er worden jaarlijks afspraken gemaakt en nu die niet zijn gemaakt dient een redelijke prijs te worden bepaald en die ligt gelijk aan de honorariumvergoeding van de andere in het ziekenhuis werkzame vrijgevestigd specialisten. Hierop zien de vorderingen 3, 4 en 5 van A en de vorderingen a, b, c, d en e van B.

i) honorariumvergoeding 2023

- 5.6 Partijen hebben onderhandeld over een vaststellingsovereenkomst voor het honorariumgeschil over de jaren 2022, 2023 en 2024. [...]

[...]

- 5.10 In een emailbericht van 31 december 2024 van A aan B staat:
[...]

- 5.11 A stelt zich op het standpunt dat zij alsnog heeft ingestemd met het voorstel voor de afrekening over 2023 dat op 11 oktober 2023 is gedaan en volgens welk voorstel B ook steeds heeft gezegd de jaren 2022 en 2023 te zullen afrekenen. B heeft daartegenover niet meer gezegd dan dat er geen overeenstemming is bereikt. Tegen de achtergrond van het voorgaande, waarbij B steeds heeft gezegd te zullen afrekenen volgens een door haar opgestelde berekening en A uiteindelijk heeft gezegd die te aanvaarden, had van B mogen worden geleverd dat zij had uitgelegd waarom zij niet kan worden gehouden aan die – door A aanvaarde – afrekening. Dat heeft zij niet gedaan.

Het Scheidsgerecht is van oordeel dat bij gebreke van een duidelijk verweer moet worden geoordeeld dat A redelijkerwijs mocht begrijpen dat er overeenstemming was over de eindafrekening over 2023. B heeft niet betwist dat de rekensom van A – die uitgaat van de door B berekende afrekening minus de bevoorschotting over 2023 – klopt. De vordering van A onder 2 zal dan ook worden toegewezen. De vordering van B onder b. wordt afgewezen.

ii) Aanvullende afspraken

- 5.12 Volgens A zijn in de loop der jaren bovenop de NAOD aanvullende afspraken gemaakt over vergoeding van kosten in verband met [...]. A heeft deze aanvullende afspraken op verzoek van de financiële afdeling van B in 2019 in schriftelijke 'overzichten' vastgelegd. [...]

[...]

- 5.19 Volgens A volgt uit het voorgaande dat de afspraken die in 2019 op papier zijn gezet en die voor onbepaalde duur gelden, door Y zijn bevestigd. Daarmee is B voor onbepaalde duur gehouden die afspraken na te leven. B betwist dat er voor onbepaalde tijd afspraken over aanvullende kosten zijn gemaakt en zij meent dat dat ook niet terecht zou zijn omdat zij vermoedt dat B betaalt voor kosten die (inmiddels) niet meer worden gemaakt dan wel onder de NAOD vallen maar A biedt geen inzicht in de kosten zodat dat niet kan worden beoordeeld. Y heeft met zijn email van 25 april 2022 volgens B niet meer gezegd dan dat voor de facturering van de bevoorschotting een wijziging werd doorgevoerd maar dat had, aldus B, niets te maken met de jaarlijkse afspraken. Dat blijkt alleen al uit het feit dat op 25 april 2022 de NAOD 2021 nog niet was vastgesteld, dat gebeurde pas op 14 juli 2022 door de toenmalige raad van bestuur (met UU en X, de opvolger van Y). Y kon dus geen afspraken voor 2022 en de jaren daarna maken terwijl er nog niet eens overeenstemming was over de NAOD 2021. Uit de verklaring van Y van 25 juli 2025 volgt volgens B evenmin dat daarmee afspraken zijn gemaakt over de NAOD 2022. De gemachtigde van B heeft ter zitting toegelicht dat zij naar aanleiding van de verklaring van Y van 25 juli 2025 telefonisch contact met hem heeft gehad en dat hij aan haar heeft verklaard dat hij juist *niet* de NAOD 2022 met A is overeengekomen omdat Houtsma en Van Beers dat niet zo wilden.
- 5.20 De berichten van Y acht het Scheidsgerecht onvoldoende om daaraan het gerechtvaardigd vertrouwen te ontleen dat B *voor onbepaalde duur* gehouden zou zijn de aanvullende kosten aan A te voldoen. Voor dat oordeel is van belang dat de berichten van Y voor meer dan een uitleg vatbaar zijn en zowel kunnen zien op de inhoud van de afspraken over de aanvullende bedragen als op de voorgestelde administratieve verwerking ervan. Ten tijde van het emailbericht van 22 april 2022 was de NAOD 2021 nog niet overeengekomen zodat het niet voor de hand ligt dat B voortlopend daarop afspraken *voor onbepaalde duur* maakt voor aanvullende kosten in de toekomst (zonder dat is voorzien in een mogelijkheid om tussentijds te toetsen of die kosten nog worden gemaakt of langs andere weg worden vergoed).
- De onder 1 gevraagde verklaring voor recht dat B gehouden is tot nakoming van de aanvullende afspraken zal dan ook worden afgewezen. Daarmee is overigens niet geoordeeld dat die kosten (in het geheel) niet worden gemaakt maar dat voor een vergoeding van die kosten op basis van gestelde afspraken *voor onbepaalde duur* is geen grondslag is komen vast te staan.

iii) Bekostigingssystematiek voor de periode 1 januari 2024 tot 15 mei 2026

- 5.21 Met de hiervoor gegeven oordelen (over i en ii) is de financiële discussie nog beperkt tot de vraag naar de hoogte van de honorariumvergoeding over de genoemde periode waarvoor het partijen niet is gelukt een vergoeding in een NAOD af te spreken.

- 5.22 Het honorarium dat in 2015 is afgesproken en in dat jaar in de NAOD is neergelegd komt overeen met de omzet van A in 2014. Dat bedrag is de afgelopen jaren tot 2021, met jaarlijkse indexering en met verhoging van de aanvullende kosten (zie hiervoor onder ii) afgesproken. Deze lumpsumsystematiek gaat uit van de NZa-tarieven 2014.
- 5.23 B heeft in mei 2023 aangekondigd geen afspraken meer te willen maken op basis van indexering van de honorariumlumpsum maar honorariumafspraken te willen maken op basis van een honorariumbedrag per gerealiseerde norm FTE en een vergoeding voor aanvullende praktijkkosten. In een emailbericht van J van 23 december 2024 wordt de achtergrond van de door B voorgestelde honorariumvergoeding uiteengezet:
[...]
- 5.24 A stelt zich - tijdens de mondelinge behandeling - op het standpunt dat partijen voor de berekeningssystematiek van het honorarium durafspraken hebben gemaakt die B moet nakomen. A voert daarnaast aan dat zij er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dan wel dat de redelijkheid en billijkheid meebrengt dat B op basis van deze lumpsummethode het honorarium zou blijven vergoeden. Ter zitting is verder aangevoerd dat er in 2015 bewust geen afspraken zijn gemaakt over welk salaris van de maten redelijk wordt geacht, dat er werd gekeken naar de verhouding met de gerealiseerde schadelast en dat dit productiekader het enige ijkpunt vormde voor het honorariumbudget, zoals volgens A ook letterlijk in artikel 2.3 SOK staat ("de prijsafspraken worden gerelateerd aan productieafspraken"). Daarbinnen past niet om prijsafspraken te relateren aan een redelijk loon van individuele maten, aldus A ter zitting. Op deze grondslagen baseert A haar vorderingen die erop neerkomen dat de honorariumsystematiek die sinds 2015 geldt, blijft gelden.
- 5.25 B betwist dat er afspraken bestaan over de wijze waarop het honorarium moet worden berekend. Van een duurovereenkomst is geen sprake: de NAOD golden steeds voor een jaar. Het voorstel van B komt er op neer dat zij op basis van het totale honorarium en het totale aantal contractuele en norm fte's van BB een prijs per norm fte heeft bepaald die aansluit bij BB. Die komt neer op [...] per norm fte en het aantal norm fte op [...] (waarbij voor 2024 wordt gerekend met [...] per fte terwijl voor BB wordt gerekend met [...] per norm fte en voor 2025 met [...]). Daarnaast worden nog kosten vergoed. Voor 2025 geldt daarbij dat de zorg overwegend door maten AAA wordt geleverd en wanneer dat niet zo is, de loondienst fte wordt vergoed conform loonkosten AMS en dat een wijziging van de bruto vergoeding per fte alleen aan de orde is als A aantoonbaar met een integrale onderbouwing inclusief accountantsverklaring aantoont dat deze voorgestelde bruto vergoeding per fte aanwezige AAA vanwege de kosten leidt tot een lager winstaandeel per 1 fte aanwezige AAA van [...] (hierna: de systematiek 2025). Op basis van deze uitgangspunten heeft de bevoorschotting in 2024 en 2025 plaatsgevonden. Nu partijen niet zelf tot afspraken kunnen komen, dient het Scheidsgerecht het gebruikelijk dan wel het redelijk loon te bepalen op basis van deze uitgangspunten conform de vorderingen van B in dit verband.
- 5.26 Het Scheidsgerecht oordeelt als volgt.
Uit de tekst van de SOK en de NAOD leidt het Scheidsgerecht niet af dat partijen een bepaalde berekeningssystematiek hebben afgesproken. In artikel 2 lid 3 SOK staat niet meer dan dat partijen jaarlijks productie- en prijsafspraken maken en dat de prijsafspraken zijn gerelateerd aan de productieafspraken. Het is het Scheidsgerecht niet duidelijk geworden op grond waarvan de door B gekozen systematiek niet past bij het bepaalde in artikel 2 lid 3 SOK. A benadrukt dat in artikel 2 lid 3 SOK staat dat de prijsafspraken worden gerelateerd aan productieafspraken en niet aan een redelijk loon van individuele maten. In de door B gekozen systematiek is de basis echter een productiegebonden deel, wat is gebaseerd op een norm fte vermenigvuldigd met een bedrag per fte AAA. A heeft tegen deze achtergrond onvoldoende uitgelegd waarom de door B

gekozen methode niet strookt met artikel 2 lid 3 SOK. Daar wordt nog aan toegevoegd dat de Logex methode, zo heeft B onweersproken toegelicht, niet rechtstreeks is gebruikt voor het vaststellen van een vergoeding aan A maar alleen om te toetsen of de vergoeding die zij aan A heeft voorgesteld, redelijk is in vergelijking met andere vrijgevestigde specialisten in B. Van een duurkarakter blijkt uit de SOK en de NAOD evenmin. Daarin staat immers dat het gaat om jaarlijks te maken afspraken (SOK) en een jaarlijks te herzien afsprakendocument (NAOD). Dat strookt niet met het gestelde duurkarakter van de honorariumafspraken.

- 5.27 A wijst erop dat de jaren na 2015 steeds, met indexering, is uitgegaan van de in dat jaar afgesproken honorariumvergoeding (en met aanvullende afspraken over de kosten, zie hiervoor onder ii). Er werd niet daadwerkelijk onderhandeld maar er werd steeds op basis van het in 2015 afgesproken honorariumbudget vergoed, aldus A. Dat tot 2021 steeds op dezelfde basis afspraken zijn gemaakt over het honorarium, betekent echter niet dat tussen partijen (duur)afspraken zijn gemaakt over de berekeningssystematiek van het honorarium waaraan B gebonden is. Dit past ook niet bij de systematiek zoals die uit de SOK blijkt, namelijk dat de afspraken tussen partijen weer afhangen van de afspraken die B jaarlijks met de zorgverzekeraars maakt. A lijkt er vooral op te doelen dat zij, nadat B jarenlang op deze basis het honorarium heeft vergoed, er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat dat zou worden voortgezet dan wel dat de redelijkheid en billijkheid dat meebrengen. Ook dat standpunt stuit af of de hiervoor beschreven systematiek dat jaarlijks afspraken worden gemaakt tussen partijen die mede afhangen van de afspraken tussen B en zorgverzekeraars. Het kan zo zijn dat hierin jarenlang geen wijziging heeft plaatsgevonden maar in die mogelijkheid is contractueel wel voorzien en dat staat aan het gerechtvaardigd vertrouwen in de weg. Voor zover A aan haar vorderingen ten grondslag heeft gelegd dat sprake is van een duurovereenkomst dan wel gerechtvaardigd vertrouwen, stuit dit op het voorgaande af.
- 5.28 A heeft haar vorderingen voor deze periode ten slotte gebaseerd op de redelijkheid en billijkheid en vraagt het Scheidsgerecht subsidiair maatregelen te treffen die het in goede justitie geraden acht. B stelt zich op het standpunt dat de SOK deels kwalificeert als een overeenkomst van opdracht en dat het Scheidsgerecht een gebruikelijk dan wel redelijk loon dient vast te stellen nu partijen niet tot overeenstemming komen. A heeft uitvoerig betoogd waarom er volgens haar geen sprake is van een overeenkomst van opdracht. Het Scheidsgerecht laat dit in het midden omdat het bepalen van een redelijk loon in dit geval niet (wezenlijk) iets anders is dan een op grond van de redelijkheid en billijkheid te treffen voorziening. Het Scheidsgerecht oordeelt als volgt.
- 5.29 B heeft, zoals hiervoor ook is genoemd, een andere bekostigingssystematiek voor ogen waarbij onder meer is gekeken naar de honorariumvergoeding van de andere vrijgevestigde specialisten in het ziekenhuis maar ook wordt aangesloten bij de Governancecode Zorg 2022, de KNMG Gedragscode 2022, het Integraal Zorgakkoord en de Handreiking Gelijkgerichtheid NVZ/FMS 2024. In die Handreiking staat onder andere dat inkomensverschillen tussen medisch specialisten uitlegbaar zijn, dat zowel van het ziekenhuis als het msb wederzijdse transparantie in de cijfers wordt betracht en dat zowel het ziekenhuis als het msb inzichtelijk maken dat de afwegingen, verdeling van kosten en opbrengsten en het verdienmodel binnen zowel het msb als ziekenhuis zijn afgestemd op de begroting.
- 5.30 B heeft er met de voorgestelde honorariumvergoeding naar gestreefd dat A in ieder geval (iets meer dan) het bruto honorarium van een vrijgevestigd specialist in het B ontvangt. Dat is vertaald naar een bedrag per fte norm. Ter zitting is namens BB bevestigd dat het hiervoor genoemde honorarium van de in BB verenigde vrijgevestigd specialisten correct is. A heeft dit ook

niet betwist. A heeft zich steeds op het standpunt gesteld dat de vergelijking met andere specialisten in het ziekenhuis, verenigd in BB, niet opgaat omdat A in vergelijking met BB hogere kosten heeft. Om die reden heeft B in het voorstel benoemd dat het normbedrag per fte kan worden verhoogd wanneer blijkt dat door die kosten het bruto honorarium niet wordt gehaald. Die kosten zullen dan wel transparant en aantoonbaar met een integrale onderbouwing moeten worden aangetoond. En aan die transparantie van de zijde van A ontbreekt het. Een onderbouwing van die kosten, zo heeft B bij herhaling onbestreden aangevoerd, is er niet. Ook in deze procedure heeft A niet met stukken onderbouwd dat zij, met de door B genoemde honorariumvergoeding, vanwege de kosten van A onder het gemiddelde winstaandeel zakt dat andere vrijgevestigde specialisten in B verdienen. A heeft ook niet aangevoerd dat dit gemiddelde winstaandeel niet redelijk en billijk is dan wel dat er reden is voor een groter verschil met de andere vrijgevestigde specialisten in B.

- 5.31 A stelt zich op het standpunt dat het haar vrijheid als ondernemer is om voor een bepaalde bedrijfsvoering te kiezen en als dat een lucratieve bedrijfsvoering is die haar meer winst oplevert dan de andere vrijgevestigde specialisten in B, dat nu eenmaal het voordeel is van het vrije (en goed uitgevoerde) ondernemerschap, net zozeer als wanneer er mindere jaren tussen zitten. Het Scheidsgerecht laat dit verder in het midden. Het laat onverlet dat om te kunnen beoordelen of het door A gevorderde honorarium als redelijk kwalificeert, inzicht nodig is in ten minste de kosten. Nu dat inzicht niet wordt gegeven, valt niet vast te stellen dat de honorariumvergoeding die A verlangt, redelijk is. Daarop stuiten de vorderingen van A onder 3, 4, 5 en 6 af. Omgekeerd heeft A geen overtuigende argumenten aangevoerd waarom de vorderingen van B niet stroken met een op de redelijkheid en billijkheid gebaseerde voorziening dan wel met een redelijk loon. De vorderingen van B onder c, d en e worden toegewezen. De vordering onder a van B wordt afgewezen omdat daarbij, met toewijzing van de hiervoor genoemde vorderingen, geen belang bestaat. De vordering onder b van B wordt, zoals hiervoor al is geoordeeld, ook afgewezen.

De slotsom

- 6.1 A wordt zowel in conventie als reconventie (merendeels) in het ongelijk gesteld en moet daarom de kosten van het Scheidsgerecht dragen. Die kosten van het Scheidsgerecht van totaal € 22.574,83 worden verhaald op het in depot staande bedrag van € 24.750,-. Het restant daarvan (van € 2.175,17) zal door het Scheidsgerecht terugbetaald worden aan B. A wordt veroordeeld tot betaling aan B van het resterende deel van het door B in depot gegeven bedrag (€ 4.950,--) zijnde € 2.774,83.
- 6.2 Nu A ongelijk krijgt, bestaat er geen grond om door haar gemaakte kosten rechtsbijstand en buitengerechterlijke kosten toe te wijzen. B heeft, behalve de kosten van het Scheidsgerecht, geen kostenvergoeding gevorderd. Voor een veroordeling tot uitvoerbaarheid bij voorraad bestaat geen aanleiding nu er geen hoger beroep mogelijk is.

7. De beslissing

Het Scheidsgerecht, oordelend naar de regelen des rechts, wijst het volgende arbitrale vonnis.

in conventie

in het geschil over de opzegging en de aanwijzing

- 7.1 wijst de vorderingen van A af;

in het geschil over de financiën

- 7.2 veroordeelt B tot betaling aan A van de nog verschuldigde honorariumvergoeding over het jaar 2023 ter hoogte van [...], vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 15 januari 2025;
- 7.3 wijst de andere vorderingen van A af;

in reconventie

in het geschil over de opzegging en de aanwijzing

- 7.4 gebiedt A het Plan van Aanpak zoals vastgesteld door de VMS en de raad van bestuur uit te voeren en onvoorwaardelijk na te komen en het daarheen te leiden dat het interim bestuur AA in de gelegenheid wordt gesteld daadwerkelijk de leiding te nemen over de in het Plan van Aanpak benoemde onderdelen;

In het geschil over de financiën

- 7.5 verklaart voor recht dat de door B aan A verschuldigde honorariumvergoeding voor het jaar 2024 moet worden vastgesteld op [...] en dat na aftrek van het reeds bevoorschotte honorarium van [...] A nog een bedrag tegoed heeft van [...];
- 7.6 verklaart voor recht dat het door B bevoorschotte maandelijkse bedrag 2025 terecht is gebaseerd op een redelijk loon van de systematiek 2025, dat de systematiek 2025 een redelijk loon is bestaande uit [...] bruto vergoeding per aanwezige fte AAA mits de zorg overwegend door maten AAA wordt geleverd, bij gebreke waarvan B de overige fte zal vergoeden conform loonkosten AMS zoals onderbouwd middels een accountantsverklaring, een en ander met opleidingsvergoeding van affiliatievergoeding UU op nacalculatie en te vermeerderen met BTW (daar waar van toepassing) en dat de kosten PA en VS (in loondienst bij B ingezet voor en door A) zullen worden doorbelast voor 70% respectievelijk 30% aan A;
- 7.7 gebiedt A in onderhandeling te treden met B om te komen tot de NAOD van 1 januari 2026 tot en met 14 mei 2026 uitgaande van de systematiek 2025 zoals bepaald in 7.6;
- 7.8 wijst het meer of anders gevorderde af;

in conventie en reconventie

- 7.9 veroordeelt A in de kosten van het Scheidsgerecht die worden bepaald op € 22.574,83 en die zullen worden verhaald op de door de partijen gestorte voorschotten;
- 7.10 veroordeelt A om aan B een bedrag te betalen van € 2.774,83 in verband met de kosten van het Scheidsgerecht.

Dit arbitrale vonnis is vastgesteld te Utrecht en op 14 oktober 2025 aan de partijen verzonden.